

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 246.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

correpti sunt, præ doloris magnitudine sensum quoque doloris amittunt: sic etiã qui eo prolapsi sunt, vt nullo iam dolore tangantur (quorum numerum Zozimus quoque, vt scripsisti, auget) quodammodo etiam in stupore atque insensibilitate sunt, ne illud quidem scientes quo in malo versentur.

Ευτομιο Διάκονο. 246.

Quãdoquidem tum demum is qui laude afficitur ampliorem gloriam percipit, cùm is qui orationem habere aggressus est, prius etiam quàm loquatur, victum se esse prædicat: idcirco ipse quoque clarissimi viri Eustathij virtutibus commemorãdis imparẽ me esse agnoscens, conticescã.

Theodosio Episcopo. 174.

Difcat Eusebius, Pelusiotarum antistes, quid sit Ecclesia. Est enim absurdissimum ac perquã graue, ipse ne hoc quidem cognitum habentem, in hac opinione versari, vt Episcopum se esse existimet. Nam quod sanctorum cœtus sit, ex recta fide, atque optima viuendi ratione collectus, Ecclesia sit, inter eos constat, qui sapientiã degustarunt. Quod autem ille hoc ignorãs veram Ecclesiam euertat, dum multis offendiculi causam præbet, templum autẽ extruat, atque illam quidem ornatu ipoliet, probos viros expellens, hoc autem magnificis marmoribus exornet, hoc quoque nemini obscurum est. Quod si ille certò cognoscat, aliud Ecclesiam, aliud templum esse (nam ea ex immaculatis animis constat: hoc autem ex lapidibus & lignis exædificatur) sic existimo, eum finem facturum esse illam euertendi, hoc impensius, quàm necesse sit, exornandi. Neque enim parietum, sed animarum causa cœlestis rex huc venit. Quod si se ignorare fingat, quod dico, etiam si vel tardissimis quàm maximè clarum ac conspicuum sit, exemplis hoc declarare conabor. Vt enim aliud est sacrificium, aliud altare, aliud

πες τῆ ἑσθλοῦ τῆς νόσου καὶ πλὴν ἀέθουσι ἂν πάχιστα παραινούνται, οὕτω καὶ οἱ εἰς ἀναληθίαν ἐκπεπληκότες, ἂν εἰς ἔθην ὡς γέγραφαι καὶ Ζωσιμος, καὶ πρόπον πινὰ ἐν ἀναθησίᾳ εἶναι, ὅθεν οἱ τῶν κερῶν εἰσὶν εἰδότες.

Εὐτομιο Διάκονο. σμζ.

Ἐπειδὴ τότε ὁ ἐγκωμαζόμενος δόξαν σεμνοτέρην καρπύεται, ὅταν ὁ λέγειν ἔπι χερήσας, καὶ ἄρην εἰπεῖν κηρύξῃ πλὴν ἠπίαν, ἀλγ. τῆτο καὶ αὐτὸς ἠτάμνος ταῖς τῆ ἀοιδίμου εὐσταθῆς ἀρεταῖς σιωπήσομαι.

Θεοδοσίῳ ἑπισκόπῳ. σμζ.

Μαθηάτω Εὐσέβιος ὁ τῆ λαοῦ τῆ ἑπί τῆς πηλασιατικῆς παροικαῦτος παρρησίας, τὴν ἔθην ἐκκλησίαν. ἀποτόπατος γὰρ ἔθι καὶ λίαν δεινότατον. μηδὲ τὸ αὐτὸν γνώσκοντα δοκεῖν ἱεραδῶ, ὅτι γὰρ τὸ ἀθροισμὰ τῶν ἁγίων τὸ ἐξ ὀρθῆς πίστεως καὶ πολιτείας ἀρίστης συγκεκροτημένων ἐκκλησίαν ἔθι, δὴλὸν ἔθι τοῖς σφίρας γενουαμένοις. ὅτι δὲ τῆτο μὴ γνώσκων ἐκείνος, τὴν μὲν ὄντως ἐκκλησίαν καθαυτῆ σκανδαλίζων πολλούς. τὸ δ' ἐκκλησιαστικὸν οἰκοδομεῖ, καὶ τὴν μὲν ὁμοιοσημαί, πὺς ἀσέδαιος ἐξοστρακίζων. τὸ δὲ πολυτελέσι μαρμαροῖς κοσμεῖ, καὶ τῆτο πᾶσιν ἔθι γνώσκων. εἰ δὲ γνοῖν ἀκριβῶς, ὅτι ἄλλο ἔθι ἐκκλησία, καὶ ἄλλο ἐκκλησιαστικὸν. ἢ μὲν γὰρ ἐξ ἀμύμων ψυχῶν σωέσθηκε, τὸ δ' ἀπὸ λίθων καὶ ξύλων οἰκοδομεῖται, ἠροῦμαι ὅτι πᾶσεται τὴν μὲν καθαυτῶν, τὸ δὲ τὴν τῆς χρείας κοσμηθῆς, οὐ γὰρ τοῖσιν ἐσκεν, ἀλλὰ ψυχῶν, δευρ' ἐπεφοίτησε ὁ τῶν ἕρατων βασιλεὺς. εἰ δὲ παρροποιῶτο τὸ λεγόμενον ἀγνοεῖν, εἰ καὶ ὅτι μάλιτα, καὶ τοῖς λίαν βραδυτάτοις ἔθι